

נחיצות לימוד הלכות שבת

ומחויב ללמוד כל דיני שבת בפוסקים ראשונים ואחרונים, ללמוד כדי לשמור ולעשות ולקיים, כי כמה עניינים שאין העולם נזהרין בהם ופושעים יכשלו, כמו אמירה לגוי שבות, וכן כמה דיני מוקצה... ודיני מוקצה ארוכים מארץ מדה... גם היראים את ה' והיודעים לא שמים עיניהם על פרטי העניינים. וכד מעינת בדיני מוקצה, תמצא דאפילו כלי שמלאכתו להיתר אינו מותר לטלטלו אלא לצורך מה, ואף שמותר אף שהוא אין צריך לא לגופו ולא למקומו, מכל מקום צריך להיות לכל הפחות לצורך הכלי, דהיינו מחמה לצל או שלא יגנוב, אבל שלא לצורך כלל – אסור לטלטלו. זולת כתבי הקודש ואוכלין שמותר לטלטלם אפילו שלא לצורך כלל.

(שלי"ה, שבת, סוף י"ג מצוה')

ובעוונותינו הרבים אין אנו נזהרים בכמה דינים מלאכות ותולדות, דיני מוקצה ואיסור דרבנן, ועל הרוב מחמת חסרון ידיעה... **ומי שלא למד הלכות שבת על בוריה פעמיים ושלוש** לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת מהתורה או מדרבנן.

(יערות דבש, ח"ב ב, רבי יהונתן אייבשיץ)

ובשבת קודש בעלות המנחה יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם ליכשל בה ח"ו אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה ושגגת תלמוד עולה זדון ח"ו, ואין צריך לומר באיסורי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה, כמו שאמרו רז"ל שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם, כמו האוכל קודם תפילת ערבית וכי האי גוונא – חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה.

וכל יחיד אל יפרוש עצמו מן הציבור אפילו ללמוד ענין אחר כי אם בדבר שהציבור עסוקין בו, ואין צריך לומר שלא יצא החוצה אם לא יהיו עשרה מבלעדו ועליו אני קורא הפסוק ועוזבי ה' יכלו כו' כמשארז"ל על כל דבר שבקדושה – כי אין קדושה כקדושת התורה, דאורייתא וקודשא בריך הוא כולא חד. וכל הפורש מן הציבור כו'. ושומע לי ישכון בטח ובימיו ובימינו תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח. **אמן כן יהי רצון.**

(מתוך אגרת הקודש לגרש"ז מלאדי, כג)